

[Jes Lunde]

Vi tror nemlig ikke på, at det at dele skattelettelser ud i sig selv kan få brudt den negative spiral og genskabt optimisme og fremtidsro i Danmark. Vi tror langt mere på en mere målrettet indsats. Vi kommer ikke ud af krisen gennem en kunstig optimisme, men ved målrettede investeringer i uddannelse og forskning, ved at tage fat på uløste arbejdsopgaver i det offentlige og ved at gennemføre den omstilling, vi skal igennem både miljømæssigt og mentalt.

Vilkårene i fremtidens arbejdsliv er anderledes, end vi havde troet, og jo før vi erkender det, jo før får vi vekslet arbejdsløsheden til en konstruktiv fritid. Hvis vi erkender, at der er behov for at lave om her, kan vi bytte den arbejdsløshed, som er en svøbe for os alle, og som er det værste, vi har i vores samfund, med en konstruktiv fritid gennem en kortere daglig arbejdstid og gode og hyppige muligheder for orlov, så de beskæftigede kan give plads for de arbejdsløse.

Regeringen har i virkeligheden forstået mange af disse ting, men den tør åbenbart ikke tage tigerspringet fremad, og det er ærgerligt.

Selve skattereformen, som er det centrale i debatten i dag, indeholder også mange gode elementer, som SF kan støtte. Vi er tilhængere af bruttoskatten, selv om regeringen har behov for at kalde den noget andet, og vi er tilhænger af fradragssanering og indgreb imod spekulation. Men regeringen har i sammensætningen af reformen tænkt for lidt på de sociale virkninger, eller også er de sociale hensyn bare druknet, fordi der var givet så mange andre løfter til højre og venstre, som det var vigtigere at overholde. Det er tydeligt, at de største indkomster får meget store lettelser, mens mange med lave indkomster kommer i klemme, og vi havde egentlig i SF ventet noget andet af en socialdemokratisk skatteminister.

Tilsvarende er den grønne dimension i regeringens forslag overraskende svag. Vi havde for nogle måneder siden i Folketinget en forespørgselsdebat om en økologisk skattereform, hvor der var bred enighed om, at grønne skatter på produktion og forbrug burde være et væsentligt element i en skattereform. Alligevel kommer regeringen med et udspil, hvor erhvervslivet stort set er friholdt. Det betyder i al sin enkelhed, at forslaget slet ikke får den betydning for miljøet, der er brug for, og som vi

efter forårets forespørgselsdebat havde set frem til.

Regeringen har indbudt til forhandlinger om det samlede udspil i kølvandet på dagens første behandling, og det deltager vi selvfølgelig gerne i, men regeringen må gøre sig klart, at der skal væsentlige ændringer til, hvis vi skal være med til at bære udspillet igennem. Vi skal have en større beskæftigelseseffekt, mere social retfærdighed og en betydelig bedre miljøeffekt. Så er det op til regeringen at vurdere, om den kan imødekomme vores synspunkter, eller om den skal forsøge at krydse sig igennem med det snævrere tænkelige flertal, hvor både hr. Risgaard Knudsen, fru Merethe Due Jensen og alle andre blandt de 90 er fuldstændig uundværlige. Det vil SF absolut fraråde.

Vi vil også fraråde regeringen at forhaste sig med lovgivningen. Vi vil opfordre til, at vi efter førstebehandlingen lader forslagene ligge i udvalgene sommeren over, så vi kan vedtage dem i august eller september. På den måde kan borgere og organisationer få tid til at sætte sig ind i stoffet, samtidig med at forslagene uændret kan træde i kraft efter planen den 1. januar 1994.

Efter at jeg nu har kommenteret det mere generelle i de planer, der er lagt frem fra regeringens side, vil hr. Rahbæk Møller på SF's vegne tage fat på en nøjere analyse af skattereformens sociale konsekvenser.

Rahbæk Møller (SF):

Den politiske debat er blevet meget asocial i de senere år. Det er faktisk ikke så længe siden, at de fleste politiske partier ville anse en forhøjelse af personfradraget for at være det vigtigste mål med en skattereform.

Nu drejer diskussionen sig mest om boligjerne, som det også har været tilfældet i dag. Der har kørt en hetz imod en omlægning af skattesystemet og imod en sænkning af trækprocenterne, fordi værdien af rentefradraget ville falde derved. Det nu foreliggende reformforslag viser, at denne bekymring var overflødig. Langt størstedelen af boligejerne vil få pæne skattelettelser, uanset om de har behov for det eller ikke.

Til gengæld er det gået ret upåagtet hen, at værdien af personfradraget falder kraftigt. Isolet set falder værdien med 4.000 kr. Det betyder, at folk med indkomster på op til godt